BSB

796-799 tivum, ut 'deprehendo, dedo, depravo, deprimo, deminuo, dehisco, deterreo, deligo, decurro'; est etiam privativum, ut 'desperatur, demens, desum, deierat'. Nota, quod despicio dixit, unde erit despexerisa. Nam spicio multas in compositione recipit praepositiones et nullam in appositione, quia spicio in usu non est1. Invenitur enim: aspicio, respicio, suspicio, despicio, conspicio, prospicio, et utrumque invenitur: despicio 5 et dispicio.

Ideo superius dixi considerandum esse, quae praepositio in Greco esset posita; et inde agnosci quae in Latino scribi debeat; quia talis dubitatio ex antecedentis Ps. 54, 2. linguae consideratione solvi poterit. Habet enim in Greco ille versus: 'Exaudi, Deus, orationem meam et ne despexeris deprecationem meam': Ἐνώτισαι, ὧ θεός b, τὴν προς- 10 ib. 21, 11. ευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίδης τὴν δέησίν μου. Item in psalmo XXI ille versus: 'De ventre matris meae Deus meus es tu' habet in Greco: ἀπὸ γαστρὸς μητρός μου θεός ib. 71, 6. μου εἶ σύ; ubi nos dicimus de, ibi ἀπό legitur. Item ubi nos habemus: 'Descendet' sicut pluvia in vellus', in Greco habetur: καταβήσεται ώς ὑετὸς ἐπὶ πόκον; κατά pro de, sicut superius περί pro de in eo versu, unde haec inquisitio orta est².

Nam et beatus Hieronimus in tractatu epistolae ad Titum³ has praepositiones, id est περί et κατά, sine dubio ad contemptum pertinere dixit. Et idem ponit esse contempnit et despexit. Sed et bonum et malum esse contemptum; bonum, quando quis tormenta vel obprobria Christi nomine contempnit et despicit. Et has distinctiones in praepositionibus tantummodo esse his verbis docet, ubi in Greco legitur ad Titum 20 dictum περιφονίτω, et illud quod ad Timotheum legitur καταφονίτω, et apostolum Paulum pro varietate causarum variis uti praepositionibus asseruit. Tito igitur scripsit:

15

25

35

1. Tim. 4, 12. 'Nemo te contempnat', et Timotheo: 'Nemo adulescentiam tuam contempnat'. Et ad utrumque propter περί vel κατά Grecas praepositiones despicit ponit. Stoichorum quoque, qui subtiliter inter verba discernunt, exemplo hoc ipsum confirmat.

Habet quoque de alias significationes in Greco; ut est: 'De caelo respexit Domi-Ps. 32, 13. nus', in Greco habet: ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ κύριος d; ἐξ etiam pro de positum. Item, ib. 54, 12. ubi nos dicimus: 'Non defecit de plateis eius', in Greco legitur: ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς°; ἐκ pro de positum.

'Di' quidem et 'dis' secundum Priscianum 4 eandem significationem habent, sicut 30 'ab' et 'abs'. Sunt autem separativae, ut: 'divido, diruo; distraho, discurro', quod ib. 2, 3. apud Grecos διά praepositio facit'. Nam ubi nos dicimus: 'Disrumpamus vincula eorum', habet in Greco: Διαδέήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν^f; item quod nos habemus: ib. 16, 14. 'Domine, a paucis de terra divide cos', in Greco legitur: κύριε ἀπολύων απολύων άπο γης διαμέρισον αὐτούς.

His etiam consideratis videte vel ex antecedentis linguae notitia vel constructe orationis serie, quae magis in eo versu praepositio poni debeat. Nam haec duo maxime dubitationem solvere solent et ad certum lectorem perducere sensum et contentiosas scolasticorum terminare quaestiones. Ideo de rubo posui veterum sententias auctorum et in praepositionibus Grecae linguae auctoritatem, ne meam quis calumniis notaret 40 sententiam et presumptiosam reprehendereth, si nullis priscorum fulciretur doctorum exemplis. Quia multoties in vili persona veritas dispicitur, cui nihil praeferri debuit, si tantum in quaestionibus illius expectaret iudicium et non propriae sententiae defenderetur presumptioi.

e) EX TOV 45 d) ks T. c) descendit T. b) 00ς T pro ω θεός. a) dispexeris corr. in desp. T. h) reprehendet T. ε) απο ολιγον Τ. πλατιον αυτοις Τ. f) διαρριξομεν τους δεσμους αυτον T. . i) presumpti T.

³⁾ Hieronymi commentar. in epistolam 1) Prisc. VIII, 81 (l. l. II, 435). 2) v. supra p. 261 n. 11. ad Titum (Opp. ed. Vallarsius VII, 728). 4) Prisc. inst. XIIII (l. l. III, 56), cf. Albin. de orthogr. (Gramm. lat. ed. Keil VII, 300).